

חביבה גולדפרב

בסדנה לאמנות ביבנה

יצירותיה של חביבה גולדפרב הינן יצירות אבסטרקטיות הנוצרות מתרשימי צבע הנמזגים ומוטים לעברים שונים. יצירות אלה מבוצעות בגדלים משתנים מקטן ועד למימדים בגובה אדם בקירוב. ההבדלים הגדולים מפתיעים מכיון שאין הם נחוצים לאמירה הנבנית בתוכם, אמירה זו תואמת מימדים קטנים באותה דייקנות וההתפרסות עלולה להכשיל את האסתטיקה המתקיימת בתוכה ואולם לא כך הדבר. היוצרת מצליחה לשמר את האמירה על ריכוזה מבלי לדלל את התחושות והמידע המועבר בקנה מידה גדול.

השימוש בהטיית המשטח לשם קבלת התוצר הסופי וכן השימוש בשילובי הצבעים מורים על תעוזה אמנותית, בשיחה עימה אמרה האמנית שאינה מקדישה חשיבות מיוחדת לשילובים אלה, ואולם חשיבותם רבה ויתכן שהבחירות האסתטיות הללו נובעות מתפיסות יסוד אצלה ואינם דורשים מחשבתית נוספת. השילובים מתוך התייחסות אליהם כפיסות מידע, חשיבותם רבה בפיענוח היצירות, בבניית האווירה האופפת את הציור ומקרינה ממנו והלאה.

בין שפיכת הצבע ובין השימוש בכלים ליצירת טקסטורות מוכרות לעין כגון דמויי בדים, ושאר אשליות ויזואליות ניבטת אישיותה המגובשת של היוצרת ומאפשרת לנו ללמוד ולזהות את כתב ידה האישי.

היות האמנית אדם מאמין ושומרת מסורת מעלה את השאלה המתבקשת האם היא פנתה לעבר היצירה האבסטרקטית בשל אמונתה או אולי היתה הופכת ליצירת אבסטרקטית בכל מקרה. דומני שבמקרה זה לא ממש נקבל תשובה ורק ניחוש מלומד יורה לנו שהעיסוק בדפוסים קיום ערטילאיים למדי תואם את אישיותה הצבעונית מלאת האנרגיות. האמנית מתנהלת בתוך היצירה באופן טבעי ושוטף והדבר נכר במיומנות הטכניות המשמשות אותה.

מתוך נאמנות לשפתה האמנותית ממשיכה האמנית בדרכה. יוצרת מבורכת הנעה בין אופני ביטוי שונים המאפשרים לריבוי הצבעים ליצור שלם אחד ההופך ליצירת אמנות של ממש.

חנה ברק אנגל

Haviva Goldfarb

hasadna leamanut in yavne

Haviva Goldfarb makes abstract works of colour charts, which are made to tip and tilt in different directions. The works' sizes range from small to approximately human scale. These big difference come as a surprise, as they are not essential for the statement taking shape inside them. This statement is just as compatible with smaller scales, while sprawling may compromise its intrinsic aesthetics, but this is not the case here. The artist manages to sustain the statement with all its intensity, without watering down the sensations and the bulk-delivered information.

The tilting of the surfaces to produce the final work and the use of colour combinations point to artistic boldness. In a conversation, the artist said she placed no particular importance on these combinations, but they are highly important nevertheless and it may be that these aesthetic choices draw on her fundamental notions, requiring no further mental effort. The combinations, treated as pieces of information, play an important part in deciphering the atmosphere that enshrouds the painting and beam forth from it. Between the tipping of the paint and the use of instruments

designed to create familiar textures, such as fabric-like surfaces and other visual illusions, the artist's coherent personality shines through, allowing us to learn and identify her personal signature.

Her identity as a tradition-keeper, a Jew by faith, begs the question of whether she has opted for abstract art due to her faith or whether she would have become an abstractionist anyway. It seems to me that the best answer we can get in this case is the informed guess that this engagement with some rather abstract existence patterns coincides with her vibrant, energetic personality. The artist carries herself through her art naturally, seamlessly, which also emerges in the technical skills she wields.

True to her artistic language, the artist pursues her path. A blessed artist who straddles different modes of expressions that allow the colour galore to produce a single whole, which becomes a true work of art.

Hana Barak Engel

